

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Izbaja vsak četrtek in velja s pošiljavo vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 8 K, pol leta 4 K in za četrt leta 2 K. — Naročnina za Nemčijo 8 K, za druge tujerazpisne dežele 8 K. — Kdor hoče sam po njega, plača na leto samo 7 K. — Naročnina se pošilja na: Upravištvu „Slovenskega Gospodarja“ v Mariboru. — List se dopolnjuje do odpovedi. — Udeležba tiskovnega društva“ dobivajo list brez posebne naročnine. — Posamezni listi stanejo 16 vin. — Uredništvo: Koroska cesta št. 5. — Rokopis se ne vračajo. — Upravištvu: Koroska cesta št. 5, sprejemno: naročnino, inserate in reklamacije.

Za inserate se plačuje od enostopne pedivrate za enkrat 48 vin., ali kar je isto, 1 kvadratni centimeter prostora stane 36 vin. Za večkratne oglase primeren popust. V oddelku „Mala naznanila“ stane beseda 10 vin. — Inserati se sprejemajo do torka popoldne. — Nezaprite reklamacije so pošiljne prostje.

Avstrijsko vprašanje.

Avstrija ni vprašanje v tem smislu, ali naj obstoji ali pa naj preneha. Država, za katero so se njeni sinovi iz vseh narodov borili tako junaško in tako sijajno, je pred vsem svetom dokazala svojo pravico do obstanka v krogu drugih evropskih držav. Kri je življenje, in če se življenje daruje za državo, je s tem najboljša, najočitnejša in najizdatnejša izpričano pravo do obstanka in napredka te države. Kri pa je sto- in tisočkrat več vredna kot vsa poplava črnila, ki se razlije in razmaže po papirju v sovražnih državah in zlasti na Italijanskem. Avstrija kot država za nas ni nobeno vprašanje.

Pač pa je vprašanje, kako naj bo ta država na znotraj urejena. To razumevamo mi in to se tudi razumeva v nepristranskih deželah in tudi pri kolikaj poštenih sovražnikih pod avstrijskim vprašanjem. To vprašanje je vsled položaja države ob tako važni prometni točki, kakor je Donava in njeni raznoimeni pritoki, in zlasti ob jadranskem morju in vsled mnogoštevnih narodnosti, ki prebivajo na ozemlju te države, med prvimi evropskimi vprašanji. Rešiti se torej to vprašanje mora, to zahteva dobrobit in mirni razvoj ne samo naše države, marveč vse Evrope.

Kakšno stališče zavzemajo avstrijski Slovani napram rešitvi tega vprašanja, je znano. Slovanska zahteva je ta: Avstrija se naj na podlagi pravice o samoodločbi posameznih narodov preustroji v zvezno državo, obstoječo iz svobodnih in neodvisnih narodnih držav. Ozemlje, na katerem prebivajo Slovenci, Hrvati in Srbi, naj tvori jugoslovansko državo v okvirju skupne avstrijske države.

To slovansko stališče so sprejeli nemški socialni demokratje na svojem zborovanju v Zellu na Solnograškem dne 18. avgusta. Tamkaj so bili zbrani odposlanci nemške socialne demokracije iz Stajerske, Koroske, Tirolske, Solnograške in Gornje-Avstrijske. Brez pridržka so se socialno-demokratski zastopniki izjavili, naj se Avstrija preustroji v zvezo svobodnih, samoupravnih, narodnih držav.

Za nemškonacionalna ušesa je beseda o Avstriji kot zvezni državi dolgo časa bila gnusoba in oštudnost. Ob začetku vojne je nemškonacionalna družba zadivjala zoper Sloane. Kmalu nato so nemški nacionalci predložili svoje zahteve, naj se v Avstriji upelje nemški državni jezik in naj se sploh vse javno življenje ponemči. Komaj nekaj tednov je preteklo od tega, da se je na nemških Volkstagih tulila v svet

vsenemška zahteva. Ali nemška Avstrija, ali pa sploh nobene Avstrije!

V zadnjem času pa so se zlasti pod vplivom vojnih dogodkov na zapadni fronti tudi nemškonacionalna ušesa začela navajati na to, prej jim tako zoperne glasove. Stara graška nemškonacionalna zagriženka „Tagespost“ piše (27. avgusta): „Misel zvezne države, ločene po narodnostih, se je siloma potisnila v ospredje. Prevara je, če bi se to hotelo prezreti. Zborovanje nemških socialnih demokratov v Zellu, ki so zapustili brnski avtonomijski program ter so z razvitimi zastavami prestopili v tabor zvezne države, je očitven dokaz za to. Da se je to moglo zgoditi komaj en mesec potem, ko je dr. pl. Seidler napovedal nemški vladni način, je dokaz za to, da se je v krogih, kjer padajo odločitve, izvršila sprememba naziranja.“

Ali pa se je že tudi pri nemških nacionalcih izvršila ona potrebna in temeljita sprememba naziranja od vsenemške zagrizenosti do pravega, vsem narodom pravičnega avstrijskega mišljenja? Zalbog se ne. „Tagespost“ piše: „Če se hoče, se lahko govori o hrvatski državi, ki zadeva Ogrsko, s katero tudi Nemci soglašajo, nikoli pa ne o jugoslovanski državi, v kateri bi bili tudi Slovenci in katera bi Trst ločila od Srednje Evrope in vseh njenih narodov. Tukaj se tudi za one, ki se jim doždeva zvezna država kot možnost, preneha vsaka razprava.“

Nemški nacionalci se torej niso na tem stališču, da bi razpravljali o tem, ali se naj tudi Jugoslovanom v tej državni polovici, Slovincem in Hrvatim, bivajočim v Avstriji, prizna svetovno načelo o pravici samoodločbe in lastna, samostojna, neodvisna narodna državnost. Razvoj dogodkov bo torej moral iti naprej in doseči tisto obliko in višino, ki bo vsenemške zagrizenosti prisilila do tega stališča. Drugače se avstrijsko vprašanje ne da zadovoljivo in blagonsno rešiti ne za Avstrijo in tudi ne za vso Evropo.

Nemcev ne potrebujemo!

V številki 226 z dne 19. avgusta piše graški nemškoliberalni list „Tagespost“ v svoji bahavi maniri, da brez volje Nemcev ne more postati nobena jugoslovanska država. Na ta način bi trebalo privoljenja Nemcev, da dobimo svojo državo ali povedano z drugimi besedami, da sprejeti bi jo mogli iz njih rok po njih milosti. No, to bi bila lepa Jugoslavija.

dem za plugom, kakor je treba in pazila na vola, da mu ne bo sile. Močna sem in zdrava dovolj; in bom že skrbela, da boš, ko se vrneš, vse našel tako, kakor zaslušaš pri slovesu.“

„Vse?“ — ponovi mladenič ter ji pogleda globoko v oči. „Vse?“

„Da, vse — in na zeganje tudi ne pojdem, dokler boš ti od doma, ker brez tebe nimam drugega, kot žalost. A to ti povem — tako ne smeš delati, kot govori grdi kovač, da bi popival in se pečal z dekletom. Ako jaz to zvem, potem bom kmalu na pokopališču.“

Ta hip Karel's težko roko udari Janeza po ramu ter za šalo zapoje z žalostnim glasom:

„Od tebe, predraga, zdaj jemljem slovo, Na vojsko gremo in nazaj nas ne bo!“

Dekle zarudi od sramu. Janez je opazil njeno zadrego; ni mu bilo, da bi na tovariševale odgovarjal z malomarnimi besedami ter ga prijel pod pazduho. Da vresta skupaj proti vasi.

Slednjič pridejo do vasi. Pred „krono“ so stali že trije fantje s skrinjicami na hrbtu; čakali so Janeza in Karla.

Vsi so se poslovili od staršev in prijateljev. Le Katrica ni poljubila nikogar; a iz skrivnega pogleda, s katerim so se ujele njuni oči, ko mu je dala tišči kruh, so govorile ganljive besede.

Novinci odidejo proti mestu.

Brez joka je Katrica zapustila vas. Za smrekovim gozdom pa ji je srce postalo že prepolno. S predpasnikom pred očmi se je vrnila h koči, kjer bo vse prazno, ako spomin ne bo polnil praznote, ki je nastala po odhodu sina in ženina.

III.

Jasnega dne avgusta meseca je Katrica vesela odhajala iz vasi proti domu. Iz obraza, ki ga je krasil slačak usmev, je odsevala dobra volja in prijetna

katero bi nam podarili Nemci. Se prav lepo zahvaljujemo!

Mi Jugoslovani izrečno in odločno povdarjamo, da od Nemcev nič ne potrebujemo in tudi nič ne vzamemo. Mi smo sami zmožni ustvariti si svojo državo in jo urediti, kakor nam ljubo in drago. Mi in naš cesar! Nemci nam tudi nimajo kaj dati, ker to, kar zahtevamo, je itak naše, več pa ne potrebujemo in tudi nečemo.

Zato je čisto pametno od radikalizirane jugoslovanske politike, da popolnoma prezira nemško vmešavanje in njih spletke.

Pod katerimi pogoji bi sklenil četverosporazum mir.

Zadnji čas državniki in časopisje zopet malo več govorijo o miru. V Nemčiji je razpoloženje zoper mir znatno pogošlo. Radi položaja, v katerem se nahaja nemška armada na francoskem bojišču, so vsenemški vojni hujšaki izgubili mnogo svojega upanja, da prodrejo s svojim „zmagovitim mirom“. Državni tajnik za naselbinske zadeve dr. Solf je pred nekaj dnevi izjavil, da nimajo vsenemci nobenega vpliva na vlado in da Nemčija Belgije ne namerava obdržati za se. Glede brest-litovskega miru je izjavil ta nemški državnik, da je le začasnega značaja, da torej brest-litovska pogodba Nemčiji samo služi kot sredstvo, da na podlagi narodnosti ustanovi nekaj, takorečenih neodvisnih držav, ki bodo kajpada pomaknjene pod nemško nadoblast.

Dr. Solfu odgovarjajo sedaj angleški in ameriški državniki. Angleški minister lord Robert Cecil je izjavil, da je vse, kar Nemci govorijo o miru, neodločeno. Nemci so postali nekoliko bolj spravljivi zavoljo dogodkov na francoski fronti. Cecil je povdaruil: „Jaz sem strasten bojevnik za mir, a sem prepričan, da tega ni mogoče doseči brez zmage in ne da bi Nemčija priznala svojega poraza.“ Torej so Angleži trdno prepričani, da bo Nemčija izgubila to voino in da bodo sovražniki narekovali — Nemčiji mir.

Kako si Amerikanci predstavljajo mirovne pogoje, je razvidno iz izjave, ki jo je podal severoameriški državnik Lodge v seji odbora za zunanje zadeve. Rekel je: „Nemčija bi morala popolnoma izprazniti Belgijo in jo vrniti nazaj, brezpogojno izročiti Alzacijo in Loreno Franciji. Avstrija bi morala izročiti Italiji pokrajine z italijanskim prebivalstvom,

naglica. Lahni so bili njeni koraki v prašnem pesku na cesti in včasih je zamrmrala kako nerazumljivo besedo, kot bi govorila sama s sabo.

V eni roki je držala dva velika lista papirja, v drugi urezano pero in stekleničico črnila, katerega ji je bil podal cerkovnik.

Snotoma jo je srečala lepa Nežika opankarjeva, ki je pojoč z zveznjem detelje na glavi prišla s polja ter ustavila prijateljico z vprašanjem:

„He, Katrica, kam pa hitiš s papirjem? Zakaj taka naglica, saj ne gori? — Govori, kaj pa kaj vaš Janez?“

„Naš Janez?“ odgovori Katrica. „Sam Bog ve, Nežika. Odkar je zdoma, nam je sporočil samo le trikrat, da je zdrav. Pol leta je že, odkar je njegov tovariš v gostilni „pri kroni“ oddal sporočilo od nje. Težavno je pa vendarle, ker je silno daleč in k nam ne prihajajo od tam znanci vsak dan.“

„Ali ne more pisati?“

„Znal je nekdaj, ko sva bila majhna in sva še skupaj k cerkovniku hodila v šolo, je enkrat dobil darilo za pisanje. Med tem je pa menda vse pozabil, kakor jaz.“

„Kaj pa boš s papirjem?“

„Veš, Nežika, pred dvema mesecema sem svojo pisno knjugo zopet vzela iz miznice in se učila znova. Zdaj bom videla, ako spravim skupaj pismo. Ne vem, če pojde; ali si ti že katerikrat pisala pismo?“

„Ne, a več sem jih že slišala brati; moj bratec Andrej, ki biva v bližnjem mestu, nam piše skoro vsak mesec.“

„Kaj je pravzaprav tako pismo? Kaj je zapisano v njem? Ali je tako, kakor bi kdo s kom sam govoril?“

„Kaj še, Katrica! Ta bi bila pa lepa! Pisati se mora samo prijetne in lepe besede, tako, da jih komaj razumeš.“

Dalje prihodnjič.

LISTEK

Vojaški novinec

Belgijska povest.

Spisal Henrik Konsjans; preložil za „Slov. Gospodarja“ AL B.

(Dalje.)

Deklica dvigne k njemu velike modre oči in ga pogleda z dolgim, boleznim pogledom, ki mu prešine dušo kot zarez ter mu srce napolni z nepoznano blaženostjo.

Omoten obstane; kako se je zgodilo, ne ve, a njegove vroče ustnice so se dotaknile čela dekletovega. Kot prestrašen se umakne in se oklene hrasta. Tu pred njim žari lice dekletovo v ognju devišva in sreče; roko položi na srce, ki mu bije, da bi skoraj počilo v prsih — a vendar, nepopisen smehlja se mu razliva čez obraz, oči mu plamene v možatem ognju, ponosno in odporno dvigne glavo, kot bi ga bil en sam pogled izvoljenke navdal z močjo in pogumom — velikana.

Za gozdičem pa se oglasi znan glas; bliža se nekdo, ki poje veselo pesem...

To je Patalov Karel, ki mora tudi postati vojak ter koraka proti vasi.

Katrica si prizadeva na vso moč, da bi skrila svojo osuhest. To iznenadenje jo vzbudi iz nerazumljivega sanjanja; naglo pogleda prijatelja ter ga sihi, naj gre proč, da ga Karel ne doide in tuje oko ne spozna, kaj se je bilo zgodilo v njih dušah.

A Karel je pospešil korak, da doide sopotnika. Katrica to opazi ter veli naglo:

„Janez, ko boš ti proč, bom že jaz skrbela tudi za tvojo mater, starega očeta in brateca. Hodila bo-

nadalje se zahteva varnost Grčije, neodvisnost Rumunije, Srbije, Poljske in Slovanov, neodvisnost Rusije, kateri bi se morala vrniti vsa ozemlja, odvzeta ji v brest-litovskem miru, Carigrad mora postati pristožnišče, in Palestina bi ne smela priti zopet pod turško oblast. Najvažnejši vseh mirovnih pogojev pa je, da morajo dobiti Jugoslovani in Čehoslovaki samostojni državi, ki bi naj v zvezi s Poljsko ovirali prodiranje Nemcev proti vzhodu.

Španija proti Nemčiji.

Podmorska vojna je razburila tudi Španjo, ki je dosedaj bila strogo nepristranska ter so jo celo že prištevali med tiste države, ki so bolj na strani Nemčije. Ker pa nemški podmorski čolni ne potaplja samo francoskih, angleških, ameriških in drugih četverosporazumovih parnikov, temveč sploh vse nemške ladje, je postala tudi Španija nevoljna in je odločno ugovarjala proti nastopu nemških P-čolnov napram španskim ladjam. Španija je zagrozila, da bo v slučaju, da se kaj takega ponovi, nadomestila potopljene ladje iz števila onih nemških ladij, ki ležijo že od začetka vojne v španskih pristaniščih. In te ladij je baje okoli 80. Nemčija je ugovarjala proti španski noti in izjavila, da odklanja vsak tak vpliv glede podmorskega boja. Ko pa Španija le ni hotela odnehati, je Nemčija izjavila, da bodo nemški P-čolni odslej napram španskim ladjam postopali kolikor mogoče prizanesljivo. Spor pa še kljub temu ni poravnal, kar pravi, da španski kralj dne 23. avgusta ni maral sprejeti nemškega poslanika, ki je prošil za sprejem. Četverosporazum dela s polno paro, da bi pridobil Španijo na stran sovražnikov Nemčije.

Novejša poročila pravijo, da se je Nemčija popolnoma udala španskim zahtevam, in sicer gotovo iz bojazni, da bi utegnili tudi Španija začeti sovražno nastopati zoper Nemčijo. V španskem ministrskem svetu, dne 21. avgusta se je sestavila spomenica na nemško vlado. Ugotovilo se je, da so nemški P-čolni potopili že 20% španskih trgovskih ladij in da grozi Španiji velika gospodarska škoda če bo potapljanje ladij tako zelo rastlo. Ministrski svet zadnjikrat prijateljski opozarja nemško vlado, da naj P-čolni opustijo potapljanje španskih ladij, ker bo sicer izvajala Španija posledice in bo predvsem nadomestila svoje potopljene ladje z nemškimi, ki ležijo v španskih pristaniščih. Nemška vlada je, kakor se neuradno poroča, brezpogojno sprejela vse španske zahteve in je celo sama ponudila Španiji v uporabo svoje ladje v španskih lukah kot odškodnino za potopljene ladje. Za sedaj se je še torej spor med Nemčijo in Španijo poravnal. Ker pa so angleško francoski agenti v Španiji neprestano na delu, da bi nahujkali špansko ljudstvo in meročajne kroge proti Nemčiji, še ni popolnoma izključeno, da bo zopet prišlo do kakšnega spora med Španijo in Nemčijo. Španija ima 20 milijonov prebivalcev in je največja izmed držav, ki so v vojni ohranile svojo nepristranost.

Prerokovanje o koncu vojske.

Francoski ministrski predsednik Clemenceau je zadnji petek pred svojim odhodom na fronto izjavil: »Vojska bo končana, še predno se bo začelo novo leto!« — Dosedanja vojna prerokovanja enake vrste se še niso uresničila. Tako bo menda tudi tokrat. Francoski ministrski predsednik namreč upa, da bo francosko-angleško-ameriška armada do novega leta 1919 Nemce popolnoma premagala.

Francosko bojišče.

Na celi 120 km dolgi fronti vzhodno od Arrasa med reko Scarpo notri do reke Aisne vzhodno od Soissons se nadaljuje ofenziva četverosporazumovih armad. Nemci se umikajo na celi črti, tako ob reki Scarpi, osobito pa ob obeh straneh mesta Bapaume južnovzhodno od Arrasa, kjer je težišče bojev, in končno med rekama Somme in Oise ter ob obeh straneh reke Avre. Cela vrsta važnih postojank kot Martinpuich, Bazentine, Montauban, Fresnois in St. Mard je prišlo v oblast Francozov in Angležev. Velikanske bitke se udeležuje tudi 32 z vsem potrebnim popolnoma opremljenih ameriških divizij.

Italijansko bojišče.

Razven živahnih artilerijskih bojev in spopadov prednjih straž nobenih važnejših dogodkov. Sovražna letala so ponovno metala bombe na južnotirolski mesti Bolzan in Gries. Bombe so usmrtili in ranile več častnikov.

Albansko bojišče.

Na albanskem bojišču živahno gibanje. Naše čete so zasedle važni postojanki mesti Berat in Fieri severnovzhodno od Valone, več postojank v dolini reke Tomorica ter pritiskajo Italijane vedno dalje nazaj proti Valoni. Našim albanskim četam poveljuje general Pflanzer Baltin.

Razne politične vesti.

O Jugoslaviji in o zahtevah Jugoslovancev piše in razpravlja sedaj ves svet. Veliki svetovni listi, ki poprej niso nikdar omenili besede Jugoslovani, se sedaj dan za dnem pečajo z jugoslovanskim vprašanjem, ki je naenkrat postalo svetovno vprašanje. Jugoslovansko-češko-poljska posvetovanja v Ljubljani so vzbudila vsesplošno zanimanje. Vsi narodi na svetu (celo Italijani) priznavajo opravičenost naših zahtev po naši svobodi in samostojnosti. Le zagrizeni Nemci in njih bratci Madžari so zoper nas. A to nas ne napravi malo dušne. Na vsenemške in madžarske zagrizence se nihče ne bo oziral.

Radi tega, Jugoslovani, glavo po koncu! Blizu se naše odrešenje!

Spodnještajerski socialni demokrati za jugoslovansko deklaracijo. V Gaborju pri Celju se je dne 25. avgusta vršilo krajevno posvetovanje sodrugov in sodruge iz Celja, Gaborja in Teharja, ter deželno zborovanje slovenskoštajerskih socialdemokratskih organizacij. Krajevnega zborovanja, ki se je vršilo dopoldne, se je udeležilo okoli 120, popoldanskega posvetovanja slovenskoštajerskih organizacij pa 156 zastopnikov iz 26 spodnještajerskih industrijskih krajev. Poleg raznih strankinih zadev je zbor razpravljal tudi o naših narodnih zahtevah. V predsedstvo so bili izvoljeni: Poteš iz Stor, Siter iz Trbovelj, Saleznik iz Velenja in Gorjanc iz Celja, zapisničarjem: Pohar iz Zidanega mosta, Malovrh iz Hrastnika, Minar iz Celja in Cretnik iz Grobelnega. Sprejel je resolucijo za skorajšen splošen mir na podlagi samoodločbe narodov in za uvedbo splošne in enake volilne pravice za deželni zbor in podobne zastopne. Odpravijo se naj vse predprave posejdujočih razredov. Slovensko delavstvo se izjavlja za deklaracijo jugoslovanskih poslancev z dne 30. maja 1917. Slovensko delavstvo je eno z vsem slovenskim narodom v želji po združitvi našega troimenega naroda Slovencev, Hrvatov in Srbov v lastno demokratično državo. — Sklenilo se je, da se v vsaki občini, kjer le prebiva 5—10 sodrugov, ustanovi krajevna organizacija jugoslovanske soc.-dem. stranke, ki uvede strankin davek po 70 v na mesec, katerega mora plačevati vsak strankin pripadnik. V odbor deželne organizacije, ki ima svoj sedež v Trbovljah, so se izvolili sodruzi: Siter, Ule, Majdič, Tratnik (vsi v Trbovljah), Malovrh iz Hrastnika, Pečnik iz Zidanega mosta in Orosel iz Celja. Nadzorstvo vodita Valenček (Velenje) in Danko (Raichenburg). Namestnika sta Grmadnik iz Celja in Poteš iz Stor. Govorili so sodruzi Siter, Kristan, Petejan, Saleznik, Cobal, Malovrh, J. Cretnik in Brezovšek. Ustanovilo se bo za Slovenski Štajer posebno soc.-dem. politično društvo, ki bo sklicevalo shode. Krajevne organizacije socialdemokratske stranke na Slovenskem Štajerskem se bodo naslanjale kot slovenske organizacije na slovensko politično središče jugoslovanske socialne demokracije v Ljubljani in ne več na nemški Gradec. Sodrugi se sklenili, da bodo s posebno vneto širili svoje časopise.

Nemška socialna demokracija za samoodločbo avstrijskih narodov. Dne 18. avgusta se je vršilo v mestu Zell na Solnograškem zborovanje odposlancev nemške socialne demokracije iz avstrijskih alpskih dežel, katero je sklical voditelj štajerskih nemških socialnih demokratov, poslanec Resel. Po daljši in temeljiti razpravi je bila sklenjena sledeča resolucija: Vsak avstrijski narod ima pravico, da odločuje prosto in samostojno o svojih narodnih zadevah. Ta pravica samoodločbe gre tako daleč, da si sme osnovati vsak narod svojo posebno državo. Avstrija mora postati zveza svobodnih in enakopravnih držav in v tem okviru naj se reši tudi jugoslovansko vprašanje. — Zastopniki nemškega delavstva so se tokrat prvič jasno in odločno postavili na stran avstrijskih slovenskih narodov. S tem sklepom bodo morale razčunati nemške meščanske stranke in tudi vlada. Ta izjava nemških socialnih demokratov je skrajno neprijetno dirnila nemške nacionalce, ki jo ali kratkoma zmolčujejo, ali jo pa samo na kratko omenjajo, ker jim je pač silno neprijetna. Toda časomaa se bodo že morali privaditi takim, čeprav jim skrajno neveselimi izjavami.

Nemška ljubezen do bližnjega. Nemški Kočvarji so zagrizeni nasprotniki jugoslovanskega gibanja. Njih strupeno nasprotovanje je že tako veliko, da niso hoteli dati svojih otrok birmati slovenskemu školu. K temu so jih baje prigovarjali nemški duhovniki. Kočevski nemški kmetje pa so postali tako zagrizeni, da ne dajo nobenemu Slovincu na trohico zvit. S tem hočejo onemogočiti Slovincem, ki so nastavljeni na Kočevskem, da bi ostali na svojih dosežanjih kraji. Kako vse drugače postopajo Slovinci z Nemci, ki pridejo v nahrbtniki v njih hiše. Od vsi se odtrgajo in jim dajo živila. Slovinci dajo Nemcem živila, da se ne bodo morali pravičiti, kar je zdaj z

ozirom na zunanji politični položaj delegacijsko zasedanje važnejše nego pa zasedanje drž. zbora.

Strossmayerjev naslednik — Madžar? Hrvatški listi poročajo, da je zelo verjetno, da bo za škofa v Djakovem imenovan kaloški posvečeni škof dr. Horvath, Madžar, ki sedaj potuje po Bosni in Hercegovini, da bi se navadil kake besedice hrvatskega jezika. Vest, da bi zasedel stolico velikega hrvatskega biskupa Strossmayerja Madžar, se nam zdi tako gorostasna, da je nikakor ne moremo verjeti.

Cesar Karel v Draždanih. Cesar Karel in cesarica Zita sta se dne 26. avgusta odpeljala z obilnim spremstvom na obisk k saskemu kralju v Draždane, kjer sta ostala en dan. Cesar je ob tej priliki imenoval saskega kralja za imenitelja korosko solnograškega pešpolka št. 107. Saski kralj Friderik Avgust je stric našega cesarja.

Zmešnjave v Rusiji. Po poročilih ki prihajajo iz Moskve in Berolina, zmagujejo v Rusiji zopet sovjetove (sedanje ruske vlade) čete. Čehoslovaki so bili na več krajih poraženi. V Petrogradu je izbruhnil dne 15. avgusta protispor bele garde (meščanska organizacija proti boljševikom). S prva se je posrečilo belogardistom premagati nasprotnike in zasesti nekaj važnih mest. Konečno pa so vendar bili premagani. — V ozemlju pri Vladivo stoku prodirajo japonske, pri Arhangelsku pa ameriške čete, ki hitijo na pomoč Čehoslovakom. — Boljševiki so umorili tudi carjeviča. Carica s hčerkami bo vsled papeževga posredovanja spuščena na svobodo.

Carjevič umorjen? Nekemu ruskemu knezu se je te dni posrečilo zapustiti Rusijo in pobegniti na Angleško. Knez je pripovedoval, da so ruski socialni revolucionarji kmalu potem, ko so ustrelili bivšega carja Nikolaja, umorili še tudi njegovega sina — ruskega carjeviča. Uradno še pa ta vest dosedaj ni potrjena.

Štotaik Wolfgang, ki je dal ustreliti desetnika Tušaka in je bil nedavno obtožen umora in potem oproščen, je bil pred kratkim dodeljen avstrijskemu prehranjevalnemu ministrstvu.

Cene za hmelj.

Zalec, 23. avg. 1918.

Državna poslovalnica za hmelj v Zatecu na Češkem je sporazumno s c. kr. poljedelskim in finančnim ministrstvom določila za letošnji hmelj sledeče, najnižje (valorizirane) cene za hmelj in sicer za 100 kg: prima: 962—1000 K, srednji: 932—960 K, slabši: 900—930 K. Zelo slabo blago pri teh cenah ne pride v poštev. Kdor bi zgoraj označeni hmelj kupoval pod navedenimi cenami, tistega je treba javiti hmeljarskemu društvu, kateremu je izročena nadzorovalna pravica za ves okoliš. Vodstvo južnoštajerskega hmeljarskega društva.

Slovenska kmetijska šola.

Ravnateljstvo slovenske deželne kmetijske šole v St. Juriju ob južni žel. razglasa:

Desetmesečni tečaj za učence na deželni kmet. šoli v St. Juriju ob južni žel. bo od začetka meseca novembra t. l. do konca meseca avgusta 1919.

V tega se sprejme do 24. učenec, med temi 10 brezplačno; drugi plačajo 400 K za celi tečaj v dveh polletnih obdobjih naprej za poduk, hrano, stanovanje in pranje. Nekateri okrajni zastopi ter denarni zavodi dovolijo na prošnjo slednjim tudi znatno podporo. Za fante iz fare Sv. Lovrenc v Slov. gor. obstoji posebna ustanova od neimenovanega pokrovitelja zavoda. Sprejemati se smejo edino le štajerski rojaki, najmanj 16 let stari, z vsaj z uspehom dovršeno ljudskošolsko izobrazbo. Posebno se ozira na potrebo domačin kmetij. Lastnoročno pisane prošnje za sprejem sprejema podpisano ravnateljstvo najkasneje do dne 1. oktobra t. l. Prošnjam se naj priloži: krstni list, domovnica, šolsko spričevalo (iz knjižnice), potem zdravniško spričevalo glede telesne sposobnosti, in spričevalo o navedenosti. Kdor hoče na lastne stroške vstopiti, naj to opomni v prošnji, sicer naj predloži tudi spričevalo o premoženjskih razmerah.

Tedenske novice.

25letnico župnikovanja slavi letos vič. g. Jak. Očgerl, župnik pri Sv. Andražu v Slov. gor. Ljudomilega g. župnika sta imenovali ob tej priliki občini Sv. Andraž in Smolinci za svojega častnega občana v znak velikih zaslug, ki si jih je pridobil jubilar za blagor svojih župljanov. Jubilaru in častnemu občanu iskreno čestitamo!

Odlikovan vojni kurat. Vojni kurat 26. strelskega polka č. g. Iv. Mlakar je bil odlikovan z duhovniškim zaslužnim križcem 2. razreda na belorodečem traku z meči.

Duhovniške vesti. Č. g. Alojzij Šuk, kaplan pri Sv. Andražu v Slov. gor. je premestjen k Mali Nedelji; za kaplana k Sv. Andražu v Slov. gor. pa pride novomašnik č. g. Alojzij Suncič.

Duhovne vesti za ženo. Pri Sv. Jožetu nad Celjem bo zopet duhovna vesta za ženo. Začetek v po-